

Критерії оцінювання з російської мови

Оцінювання результатів навчання російської та інших мов національних меншин здійснюється на основі компетентнісного та особистісно-орієнтовного підходів до мовного курсу, який, передусім, має забезпечити учням уміння ефективно користуватися мовою як засобом спілкування, пізнання, планування та організації самостійної діяльності; високу мовленнєву культуру особистості; сприяти формуванню громадської позиції та ціннісних орієнтацій.

Вимоги оцінювання навчальних досягнень учнів з мов національних меншин призначено для таких типів мовних курсів:

I – для загальноосвітніх навчальних закладів із навчанням мовою національних меншин;

II-A – для загальноосвітніх навчальних закладів із навчанням українською мовою (початок вивчення з 1 класу);

II-B – для загальноосвітніх навчальних закладів із навчанням українською мовою (початок вивчення з 5 класу).

У навчанні мови пріоритетним є формування комунікативної компетентності, передусім базових умінь і навичок мовленнєвої діяльності, культури усного і писемного мовлення.

Робота над мовною теорією, формуванням знань про мову підпорядковується інтересам розвитку практичних мовних умінь і навичок, що є основою розвитку мовлення. Тому оцінювання (особливо при вивченні мови як другої) стосується усіх видів мовленнєвої діяльності: аудіювання, читання, говоріння, письма.

Комунікативна спрямованість шкільних курсів мов національних меншин обумовлює оцінювання результатів

навчання з огляду на необхідність розвитку творчих здібностей, ініціативності, пізнавальної самостійності школярів, їх уміння працювати з інформацією, критично осмислювати її, застосовувати для вирішення життєвих проблем.

В оцінюванні результатів навчання мови слід враховувати, що мова є не лише предметом вивчення, а й засобом навчання інших предметів, що підвищує вимоги до рівня сформованості мовленнєвих навичок школярів.

Об'єктами регулярної перевірки та оцінювання є складники комунікативної компетентності:

- мовленнєві вміння з читання, аудіювання, говоріння, письма;
- знання з мови та мовні вміння;
- орфографічні та пунктуаційні уміння.

Відмінності між варіантами оцінювання навчальних досягнень учнів із зазначених мовних курсів визначаються вимогами навчальних програм і полягають в обсягах і рівнях складності текстів, що пропонуються для аудіювання, читання, переказування, списування чи диктанту; в обсязі висловлювань, які складають учні. Зазначені варіанти відрізняються видами робіт з мовленнєвої діяльності, які перевіряються у тому чи іншому класі.

Для перевірки знань з мови і мовних, орфографічних і пунктуаційних умінь у різних варіантах курсу застосовують різні види контрольних робіт по класах (завдання тестового характеру, списування, зорово-слуховий диктант, слуховий диктант).

ОЦІНЮВАННЯ УМІНЬ МОВЛЕННЄВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

I. Аудіювання (слухання, розуміння прослуханого)

Вчитель читає учням незнайомий текст:

у варіанті II-Б – два рази.

Після прослуховування учням пропонується серія запитань та варіанти відповідей на кожне запитання, після чого вони повинні вибрати один із варіантів і записати його номер поряд із номером запитання.

Кількість запитань та варіантів відповідей до них визначається так.

Класи	варіант II-Б
5–6-й	6 запитань з двома варіантами відповідей для неспоріднених мов, з трьома – для споріднених
7–9-й	6 запитань з трьома варіантами відповідей

Запитання мають стосуватися теми тексту, фактичного змісту тексту, причинно-наслідкових зв'язків, його головної думки, типу і стилю мовлення, окремих мовних особливостей (переносне значення слова, образні вирази тощо).

2. *Матеріал для контрольного завдання:* зв'язне висловлювання (текст добирається відповідно до вимог програми для кожного класу).

Обсяг тексту (і відповідно тривалість звучання) орієнтовно визначається так.

Клас	Обсяг та час звучання текстів, що належать до	
	художнього стилю	інших стилів

5-й	200– 250 слів	2–2,5 хв	100 –150 слів	1–1,5 хв
6-й	250– 300 слів	2,5–3 хв	150 –200 слів	1,5–2 хв
7-й	300 –350 слів	3–3,5 хв	200 –250 слів	2–2,5 хв
8-й	350 –400 слів	3,5–4 хв	250 –300 слів	2,5–3 хв
9-й	400 –450 слів	4–4,5 хв	300 –350 слів	3–3,5 хв

У **варіанті II-Б** правильна відповідь на кожне з 6 запитань оцінюється двома балами.

II. Говоріння і письмо (діалогічне та монологічне висловлювання)

При перевірці складених учнями висловлювань (діалогів, усних/письмових переказів та творів) враховується ступінь самостійності роботи і міра допомоги вчителя.

Обсяг діалогу орієнтовно визначається так (мінімальна кількість реплік для двох учнів).

Класи	варіант II-Б
5-й	4–5 реплік
6-й	5–6 реплік
7-й	6–7 реплік
8-й	7–8 реплік
9-й	8–9 реплік

4. Оцінювання.

Діалогічне мовлення оцінюють за такими критеріями:

початковий рівень – 1, 2, 3 бали одержують учні, які зуміли повторити запропонований матеріал і додати до нього 1–2 репліки (на кожного з учасників діалогу);

середній рівень – 4, 5, 6 балів одержують учні, які, спираючись на певну кількість допоміжних матеріалів, що не являють собою закінчених фрагментів діалогу, склали – хоч і не дуже вправно – діалог, при цьому припустились відхилень від теми, окремі репліки співрозмовника залишилися без відповідей, не склали вступної та підсумкової реплік; припустились значної кількості помилок у мовному оформленні реплік (понад 3-4 помилки на кожного учня);

достатній рівень – 7, 8, 9 балів одержують учні, які самостійно і в цілому вправно склали діалог, продемонстрували належну культуру спілкування, висловили, але недостатньо обґрунтували свої погляди на предмет, що обговорюється, в окремих випадках використовували репліки, зміст яких не був тісно пов'язаний із змістом висловлювання співрозмовника; припустились помилок у структурі діалогу (відсутні вступна та/чи підсумкова репліки) та мовному оформленні реплік (не більше 3-4 помилок на кожного учня);

високий рівень – 10, 11, 12 балів одержують учні, які самостійно склали діалог, продемонстрували високу культуру спілкування, вміння уважно й доброзичливо слухати співрозмовника, коротко формулювати свою думку, даючи можливість висловитися партнеру по діалогу; висловили не лише свою думку, а й змогли зіставити різні погляди на той самий предмет, навести аргументи «за» і «проти» в їх обговоренні; побудувати діалог, структура, мовне оформлення якого відповідає нормам.

Бали у межах кожного рівня диференціюються залежно від змістового наповнення діалогу, якості його мовного оформлення, додержання правил спілкування.

Монологічне мовлення

Усний/исьмовий переказ, усний/письмовий твір

1. Перевіряються вміння:

- виявляти певний рівень обізнаності з теми висловлювання;

- будувати висловлювання певного обсягу, добираючи та впорядковуючи необхідний для реалізації задуму матеріал; відтворювати інформацію докладно, стисло, вибірково;

- викладати матеріал логічно, послідовно, враховуючи співвідношення основної та другорядної інформації; дотримуватися теми висловлювання;

- підпорядковувати виклад головній думці;

- враховувати ситуацію спілкування;

- виявляти своє ставлення до предмету висловлювання, розуміти можливість різних тлумачень тієї самої проблеми, вміти оцінити аргументи, сформулювати своє бачення проблеми;

- використовувати мовні засоби відповідно до комунікативного завдання, дотримуючись норм літературної мови, вдало користуючись лексичним, граматичним багатством мови.

У **варіанті II-Б** усний переказ проводиться у 5–6 класах, а усний твір – у 7–9 класах.

Письмові перекази і твори як перевірні види роботи по класах здійснюються залежно від варіанту курсу.

Класи	варіант II-Б	
	переказ	твір
5-й	—	—
6-й	—	—
7-й	+	—
8-й	+	—
9-й	+	—

Перевірка вміння **усно** переказувати чи створювати текст здійснюється індивідуально: учитель пропонує певне завдання (переказати зміст матеріалу докладно, стисло, вибірково; самостійно створити висловлювання на відповідну тему) і дає учневі час на підготовку.

Перевірка вміння **письмово** переказувати чи створювати текст здійснюється фронтально: учням пропонується переказати прочитаний учителем (за традиційною методикою) текст чи інший матеріал для переказу або самостійно написати твір.

2. Матеріал для контрольного завдання.

А) П е р е к а з.

Матеріалом для переказу (усного/письмового) може бути текст (добирається відповідно до вимог програми для кожного класу).

Обсяг тексту (кількість слів) для усного докладного переказу орієнтовно визначається так.

Клас	варіант П-Б
5-й	—
6-й	—
7-й	50–60
8-й	60–70
9-й	70–100

Обсяг тексту для стислого чи вибіркового переказу має бути у 1,5–2 рази більшим за обсяг тексту для докладного переказу.

Час звучання усного переказу:

у **варіант П-Б** – 1–2 хвилини.

Обсяг письмового переказу (кількість сторінок), складеного учнем, орієнтовно визначається так.

Клас	варіант П-Б
------	-------------

5-й	—
6-й	—
7-й	0,3–0,5
8-й	0,5–0,75
9-й	0,75–1,0

Б)Твір.

Матеріалом для твору (усного/письмового) можуть бути: тема, сформульована на основі попередньо обговореної проблеми, життєвої ситуації, прочитаного та проаналізованого художнього твору, а також пропонувані для окремих учнів допоміжні матеріали.

3. Одиниця контролю: усне/письмове висловлювання учнів, укладене в жанрі та стилі відповідно до вимог програми для кожного класу.

Обсяг письмового твору орієнтовно визначається так.

Клас	варіант II-Б
5-й	—

6-й	—
7-й	—
8-й	—
9-й	—

4. Оцінювання.

У монологічному висловлюванні передусім оцінюють його зміст.

За усне висловлювання (переказ, твір) ставлять одну оцінку – за зміст, враховуючи при цьому якість мовного оформлення, зокрема відповідність орфоепічним, лексичним та граматичним нормам, правильність інтонсування речень, стилістичну доречність використання мовних засобів. Це здійснюється без підрахування помилок, зважаючи на технічні труднощі фіксації в усному мовленні помилок різних типів.

За письмове висловлювання ставлять також одну оцінку.

У варіант II-Б оцінюють лише зміст письмового переказу.

У тому разі, коли оцінюється як зміст, так і мовне оформлення, оцінка є середнім показником набраних балів за зміст і мовне оформлення роботи. Наприклад, якщо учень за зміст письмової роботи одержав 12 балів, а за її мовне оформлення – 8, то підсумковою оцінкою за цей вид діяльності має бути 10 балів. Якщо загальна сума балів не ділиться без

залишку, то підсумковим балом є ціле число більше з двох чисел.

Коли оцінка виставляється лише за зміст письмової роботи (варіант II-Б), то помилки у мовному оформленні виправляються, але не враховуються при виведенні підсумкового балу. Вчитель аналізує ці помилки і використовує їх у проведенні подальших тренувальних робіт.

Оцінювання усного/письмового переказу, а також усного/письмового твору оцінюють за такими критеріями:

початковий рівень – 1, 2, 3 бали одержують учні, які, спираючись на значну кількість запропонованих учителем допоміжних матеріалів, будують лише окремі речення або переказують окремі фрагменти змісту, що не становлять зв'язного тексту; припускаються значної кількості помилок у мовному оформленні;

середній рівень – 4, 5, 6 балів одержують учні, які, спираючись на допоміжні матеріали, будують текст, який відзначається певною зв'язністю, але збідненим змістом, непропорційністю частин, недостатньо вправним слововживанням, наявністю помилок у мовному оформленні;

достатній рівень – 7, 8, 9 балів одержують учні, які без опори на допоміжні матеріали, досить вправно будують текст, але припускаються окремих відхилень від теми, певних недоліків у структурі висловлювання, у співвідношенні основної та другорядної інформації; переказуючи, вони виявляють розуміння авторської позиції, але не коментують її; будуючи твір, вони висловлюють, але недостатньо

аргументують свій погляд на предмет мовлення; допускають окремі помилки у мовному оформленні

високий рівень – 10, 11, 12 балів одержують учні, які вправно будують текст; висловлюють і аргументують свою думку; вміють зіставити різні погляди на той самий предмет, оцінити аргументи на їх доведення, обрати один із них; окрім того, вміють пристосувати висловлювання до особливостей тієї чи іншої мовленнєвої ситуації, комунікативного завдання; припускаються окремих помилок у мовному оформленні.

Бали у межах кожного рівня диференціюються залежно від змістового наповнення усного/письмового висловлювання, комунікативної спрямованості, якості його мовного оформлення.

При оцінюванні грамотності письмових переказів та творів враховуються:

- помилки, що порушують лексичні та граматичні (морфологічні, словотворчі та синтаксичні) норми;
- помилки, що порушують стилістичну єдність тексту;
- орфографічні та пунктуаційні помилки.

III. Читання Читання вголос

Контрольна перевірка читання вголос здійснюється у **всіх варіантах** курсів у 5–9 класах.

1. Перевіряються вміння читати із достатньою швидкістю, плавно, відповідно до орфоепічних та інтонаційних норм, пристосовуючи темп, тембр, гучність читання до змісту, стилю тексту, авторського задуму, орієнтуючись на слухачів.

Перевірка вміння читати вголос здійснюється індивідуально: вчитель дає учневі текст, опрацьований на попередніх уроках, деякий час на підготовку і пропонує прочитати цей текст перед класом.

2. Матеріал для контрольного завдання: знайомий учневі текст, дібраний відповідно до вимог програми для кожного класу; текст добирається так, щоб час його озвучення окремим учнем з нормативною швидкістю дорівнював 1-2 хвилинам (для читання слід пропонувати невеликі тексти, відносно завершені уривки творів або порівняно великий текст, розділений на частини, які читаються кількома учнями послідовно);

3. Одиниця контролю: озвучений учнем текст. Швидкість читання у звичайному для усного мовлення темпу:

в варіанті II-Б – 60–90 слів за хвилину.

4. Оцінювання.

Читання вголос оцінюється за такими критеріями:

початковий рівень – 1, 2, 3 бали одержують учні, які читають зі швидкістю, нижчою за норму, не зовсім правильно членують текст на речення, інтонаційно не пов'язують належним чином слова в реченні між собою, припускаються значної кількості помилок у читанні слів (пропуск, перестановка, заміна звуків та складів); порушують вимоги до вимови слів (дикція, орфоепічні норми), інтонування речень;

середній рівень – 4, 5, 6 балів одержують учні, які читають, інтонаційно пов'язуючи слова в реченні між собою, поділяючи текст на речення, але допускають помилки в інтонуванні кінця речення та в інтонуванні речень певної

синтаксичної будови; читання не досить плавне, його швидкість не відповідає нормам, є орфоепічні помилки, недоліки в дикції;

достатній рівень – 7, 8, 9 балів одержують учні, які читають плавно з швидкістю, що відповідає нормам; належним чином інтонують речення різної синтаксичної будови, логічно правильно поділяють речення на смислові відрізки, але недостатньо вправно передають авторський задум, стильові особливості тексту, не пристосовують читання до комунікативного завдання; припускаються орфоепічних помилок, недоліків дикції;

високий рівень – 10, 11, 12 балів одержують учні, які читають плавно, зі швидкістю, що відповідає нормам; належним чином інтонують речення різної синтаксичної будови, логічно правильно поділяють речення на смислові відрізки; добре відтворюють авторський задум, стильові особливості тексту, пристосовують читання до певного комунікативного завдання; читають орфоепічно правильно, з гарною дикцією.

Бали у межах кожного рівня диференціюються залежно від кількісних та якісних показників читання вголос.

Читання мовчки

Контрольна перевірка читання мовчки здійснюється: у **варіанті II-Б** – в 7–9 класах.

на нього, вибрати один з них і записати лише його номер поряд із номером запитання.

Кількість запитань та варіантів відповідей до них визначається так.

Класи	варіант II-Б
5–6-й	не перевіряється

7–9-й	6 запитань з трьома варіантами відповідей
--------------	--

У **варіанті II-Б** контрольна перевірка здійснюється у 7–9 класах і пропонуються художні тексти.

Текст добирається таким чином, щоб учні, які мають порівняно високу швидкість читання, витрачали на нього не менше 1–2 хвилини часу.

Обсяг текстів для контрольного завдання орієнтовно визначається так:

Клас	варіант II-Б
	художнього стилю
5-й	–
6-й	–
7-й	360–420 слів
8-й	420–480 слів
9-й	480–540 слів

3. *Одиниця контролю:* відповіді учнів на тестові завдання, складені за текстом, і швидкість читання.

4. *Оцінювання.* Оцінювання читання мовчки здійснюється за двома параметрами: розуміння прочитаного та швидкість читання.

Розуміння прочитаного виявляється за допомогою тестової перевірки, правильний вибір відповіді на кожне із 12 запитань оцінюється одним балом.

Швидкість читання мовчки (слів за хвилину) по класах оцінюється з урахуванням таких орієнтовних норм:

Класи	варіант II-Б
5-й	–
6-й	–
7-й	90–180
8-й	100–200
9-й	110–220

Швидкість читання при виведенні бала за цей вид мовленнєвої діяльності враховується таким чином:

у **варіанті II-Б** бали 10–12 може одержати лише той учень, швидкість читання у якого не нижче, ніж мінімальний показник у нормативах для відповідного класу.

Той, хто не виконує зазначених норм швидкості читання мовчки, одержує на 2 бали менше.

ОЦІНЮВАННЯ ОРФОГРАФІЧНИХ І ПУНКТУАЦІЙНИХ УМІНЬ УЧНІВ

Основною формою перевірки орфографічної та пунктуаційної грамотності є списування, зорово-слуховий і слуховий диктанти

У варіант II-Б в 5–6 класах використовують контрольне списування; в 7–8 класах у першому семестрі – списування, у другому семестрі – зорово-слуховий диктант; в 9 класі у

першому семестрі – зорово-слуховий диктант, у другому семестрі – слуховий диктант.

Обсяг письмових робіт з правопису – списування, зорово-слухового та слухового диктантів (кількість слів у тексті).

У варіанті П-Б.

Клас	Списування	Зорово-слуховий диктант	Слуховий диктант
5-й	50–60	–	–
6-й	60–70	–	–
7-й	70–80	60–70	–
8-й	80–90	70–80	–
9-й	–	80–90	70–80

Примітка. Під час визначення кількості слів у диктанті (тексті для списування) враховуються як самостійні, так і службові слова.

Оцінювання. Диктант оцінюється однією оцінкою на основі таких критеріїв:

– орфографічні та пунктуаційні помилки оцінюються однаково;

бали	варіант П-Б
------	-------------

1	Понад 19
2	18-19
3	17-16
4	15-14
5	13 -12
6	10-11
7	8-9
8	6-7
9	4–5
10	2–3
11	2 (одна з них негруба)
12	1(негруба)

—

помилка в одному й тому ж слові, яке повторюється у диктанті кілька разів, вважається однією помилкою; помилки на одне правило, але у різних словах вважаються різними помилками;

— розрізняють грубі і негрубі помилки (перелік негрубих помилок визначається програмою з відповідної мови);

Нормативи оцінювання.

— п'ять виправлень (неправильне написання на правильне) прирівнюються до однієї помилки;

– орфографічні та пунктуаційні помилки на невивчені правила виправляються, але не враховуються.

Списування оцінюється на тих самих підставах, але однаково враховуються помилки на вивчені та невивчені правила.

Виведення семестрового балу виставляється наприкінці кожного семестру (півріччя). Він узагальнено відображає підготовку учня з відповідної мови.

Семестровий бал є результатом оцінювання досягнень учня у таких аспектах:

- слухання-розуміння (аудіювання);
- говоріння (діалогічне мовлення; монологічне мовлення: усний переказ, усний твір);
- читання (вголос та мовчки);
- письмо (списування, диктант, письмовий переказ, письмовий твір);
- відомості про мову, мовні вміння;
- ведення зошитів.

Семестровий бал виводиться на основі тематичних оцінок, кількість контрольних робіт визначається згідно з таблицею переліку контрольних видів робіт.

Контрольна перевірка здійснюється фронтально та індивідуально.

Фронтально оцінюються: аудіювання, читання мовчки, диктант, письмовий переказ і письмовий твір, мовні знання та вміння.

Фронтальні контрольні роботи з аудіювання та читання мовчки здійснюються лише один раз на рік наприкінці другого семестру.

Індивідуально оцінюються: говоріння (діалог; усний переказ, усний твір) та читання вголос.

Оцінювання говоріння здійснюється індивідуально шляхом поступового накопичення оцінок протягом семестру, щоб кожний учень за семестр (рік) одержав мінімум одну оцінку за виконання завдань на побудову діалогу, усного переказу, усного твору.

Читання вголос оцінюється також індивідуально один раз на рік, оцінки накопичуються протягом семестру.

Впродовж семестру учня треба оцінити за визначеними показниками, для кожного з яких у класному журналі відводиться окрема колонка. Кількість колонок із мовної теми залежить від кількості тематичних блоків.

При виведенні тематичної оцінки, яка визначає рівень опанування учнями тієї чи іншої мовної теми (звуки і букви, частини мови, просте речення тощо) слід враховувати таке. Фронтальною формою перевірки результатів навчання з цього аспекту мовного курсу є *контрольна робота з теми*, яка складається із завдань тестового характеру. Оцінки за цю роботу виставляють у класному журналі з позначенням дати її виконання. Окрім того, здійснюється *поточне оцінювання* навчальних досягнень учня у засвоєнні мовного матеріалу і його результати враховуються у виведенні підсумкової оцінки за тему. Рекомендується враховувати при виставленні поточних оцінок і вміння учнів

Крім того, у класному журналі повинні бути колонки: «диктант» («списування»), «діалог»*, «усний переказ»* та/чи «усний твір»*, «письмовий переказ» та/чи «письмовий твір», «читання вголос»*, «читання мовчки», «зошити». (Позначені зірочкою перевіріні роботи у навчанні мов національних меншин, зважаючи на меншу кількість годин, здійснюються не раз на семестр, а раз на рік.)

За умови, коли учитель має можливість здійснити додаткову перевірку того чи іншого виду навчальної діяльності (наприклад, провести перевірку аудіювання не один раз, а двічі на рік, перевірку читання вголос у окремих учнів не один раз, а двічі), то для виведення підсумкової оцінки береться кращий показник з відповідного виду роботи.

Ведення зошитів оцінюється 12 балами щомісяця протягом семестру і вважається поточною оцінкою. Під час перевірки зошитів урахується наявність різних видів робіт, грамотність, охайність, уміння правильно оформити роботу.

Семестровий бал виставляють на основі тематичних оцінок за кожную тему, та оцінок за обов'язкові контрольні роботи з різних видів мовленнєвої діяльності.

Річний бал виставляється на основі семестрових балів.